

[P. Andersen.]

Art, at det ikke er muligt at erstatte ham med en hvilken som helst tilfældig Time-lærer.

Jeg maa ud fra disse Bemærkninger sige, at det forekommer mig ikke, at der fra det ærede Medlem Hr. Tanges Side er fremført noget, som kan ændre den Opfattelse, Udvalgets Flertal har. Det er tværtimod nøjagtig de samme Udtalelser, de samme Bemærkninger og Betragtninger, som det ærede Medlem gjorde gældende ved første Behandling, og som man altsaa under Behandlingen, ogsaa i Kraft af de Oplysninger, man har modtaget, ikke har kunnet tage Hensyn til. Jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse.

Ulrich: Det ærede Medlem Hr. Hendriksen mente, at der i det ærede Medlem Hr. Mads Larsens og mine Udtalelser manglede saglig Begrundelse for en Bibeholdelse af Navigationsskolen paa Bogø. Nu skal jeg ikke diskutere med det ærede Medlem om, hvad man forstaar ved saglig Begrundelse, jeg vil kun tillade mig at hævde, at dersom vore Indlæg har manglet saglig Begrundelse for Skolens Bibeholdelse, saa har det ærede Medlems Indlæg saavel som Regeringspartiets Indlæg manglet saglig Begrundelse for Nedlæggelsen. Hele Resultatet af denne Lovs Gennemførelse vil maaske i heldigste Tilfælde blive en Besparelse paa et Par Hundrede Kroner paa Uddannelsen af nogle faa Elever paa Navigationsskolerne, og for den Sags Skyld mener jeg det er ganske upaakrævet at nedlægge en Skole i et saa lille Samfund som Bogø, hvor denne Skoles Opretholdelse betyder umaadelig meget.

Mads Larsen: Den ærede Ordfører, Hr. P. Andersen, mener, at Sogneraadets Tilbud ikke har bragt nogen Ændring i Sagen. Det forekommer mig ikke, at det ærede Medlem har Ret i denne Betragtning. Naar samtlige Medlemmer — og saa vidt jeg forstod, var det samtlige Medlemmer af Bogø Sogneraad, der havde været inde hos Udvalget — repræsenterende alle Anskuelser i Befolkningen paa Bogø har været herinde og givet et Tilbud, der betyder en Udgift paa 3 000—4 000 Kr. aarlig for det paagældende lille Samfund, saa vidner det om en saa stærk Interesse og aabenbarer en saadan Offervillie fra dette lille Samfunds Side, at det vel fortjener, at man tog Sagen under Overvejelse og ventede med Nedlæggelsen, indtil man havde undersøgt Forholdene, saa man vidste, hvad disse Bygninger eventuelt kan anvendes til, og saa man

kunde give Øen nogen Erstatning for det Gode, man berøver den.

Ministeren for Søfart og Fiskeri (Stavning): Det forekommer mig ikke at kunne nægtes, at der mangler en saglig Begrundelse for det Mindretals-Standpunkt, som her er forfægtet. Det er ganske urigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Ulrich mener at kunne hævde, at saa mangler der ogsaa saglig Begrundelse for Forslaget og for Flertallets Standpunkt. Nej, der er saglig Begrundelse nok. For det første er Elevantallet paa Navigationsskolen saa lille, at den af naturlige Aarsager maa lukke. Dernæst er Nedlæggelsen ønskelig, for at man kan faa Lærerkrafter til de Skoler, der kan holdes i Drift, og endelig koster det Staten 12 000—13 000 Kr. om Aaret at opretholde denne Skole, der har alt for faa Elever. Det er dog en ganske anstændig saglig Forklaring paa, at denne Skole ikke kan opretholdes. Paa den anden Side gør man fra Mindretallets Side det saglige Tilbud — hvis man kan kalde det saadan —, at Sogneraadet vil bære de 3 000—4 000 Kr., som Kostskolen formentlig giver i Underskud. Men Elevantallet kan de ikke rette paa, og Mangelen paa Lærerkrafter kan de heller ikke gøre noget ved, og de 8 000—9 000 Kr.s Underskud, der i øvrigt vil blive, maa Staten fremdeles bære. Det forekommer mig at være et meget svagt sagligt Grundlag, paa hvilket Mindretallet befinder sig.

Jeg maa derfor fremdeles anbefale, at man slutter sig til Forslaget, og jeg maa sige til det ærede Medlem Hr. Tange, at fordi man bliver ved at gentage Urigtigheder, saa bliver de ikke derfor rigtige. Naar det ærede Medlem nu retter sin Anklage mod Ministeriet — han sagde før, at det er jo ikke saa underligt, det er gaaet galt paa den Maade, som Skolen er blevet behandlet i de senere Aar, — nu rettede han det til det sidste Aar —, maa jeg sige, at der er ingenting sket det sidste Aar fra Ministeriets Side. Der skete det ved Nytaarstid, at Forstanderen døde, men Ministeriet skal formentlig ikke have Skyld for, at han er død. Man kan naturligvis aldrig vide, hvad det kan blive til under en Forhandling — jeg har været udsat for saa meget i mit lange Liv —, men dette vil jeg dog antage er udelukket. Det, at Forstanderen døde, er den egentlige Aarsag til, at der nu maatte ske et eller andet. Man manglede Lærerkrafter ved de andre Navigationsskoler og havde ikke en Mand, som man kunde ansætte som Forstander, og man tog derfor Spørgsmaalet op,